

[Poul Dam.]

ordførere igen i dag hørt talen om den særlige beskatning af landbrugsjord. Jeg tror, det er nødvendigt at gøre sig klart, at hvis man skal have en grundbeskatning, så er det ikke muligt at fordele skatterne efter den forskellige anvendelse af jorden. Det er helt andre spørgsmål, der her er afgørende, og det er det ganske særligt, hvis man ser grundbeskatningen som det, jeg gerne ville se den som, nemlig som et middel til at holde den i øjeblikket helt fantastiske stigning i grundpriserne nede. Landbrugsjord stiger mig bekendt meget godt i disse år, lige så meget som al anden jord, og det er nødvendigt, at man ser også på dette forhold, når man drøfter grundbeskatningen.

Vi er fra vor side villige til at gå med til dette lovforslags gennemførelse. Der er forskellige tekniske problemer, som jeg har haft lejlighed til at berøre ved tidligere lejligheder, og som vi kan snakke om i udvalget, men i øvrigt vil vi gerne være med til det. Derimod anser vi ikke hele spørgsmålet om ejendomsbeskatningen for hermed at være afsluttet. Vi arbejder stadig væk som tidligere bebudet med det, men statsministeren kom jo i vejen for vore saglige og grundige drøftelser her for en måneds tid siden. Vi kommer imidlertid nu inden så længe med et forslag om en grundbeskatning, som virkelig effektivt skal kunne holde grundværdistigningen nede. Det er hårdt nødvendigt. Det, der foregår i øjeblikket, er inflationsskabende, det fordyrer boligerne i helt urimelig grad for store dele af dette lands befolkning; det må der gøres noget ved.

A. C. Normann: Det forekommer mig hver gang, jeg hører navnlig de konservative tale om hele grundbeskatningsspørgsmålet, at man lægger op til en forskrækkelseskampagne, som ikke står i rimeligt forhold til sagens saglige indhold. Hr. H. C. Toft stiller det op, som om man er i gang med at gennemføre en beskatningsform, som ligner plyndring af en bestemt del af borgerne. Jeg vil gøre det ærede medlem opmærksom på, at det for det første kun drejer sig om ca. en tyvendedel af hele skatteprovenuet, og for det andet må man jo også erindre, at letter man beskatningen for en gruppe af befolkningen, må provenuet indkomme ved,

at man lægger tilsvarende byrder over på andre grupper i befolkningen. Disse almindelige bemærkninger om, at hvis man lægger faste skatter på ejendomme og på huse, bliver det dyrere at bo, savner ethvert grundlag, for alle mennesker, og også lejerne, betaler jo ejendomsskatter, bygningsskatter, indtil de bliver aftrappet, og grundskyld. Når derfor alle mennesker betaler disse skatter og man tænkte sig dem afskaffet, ville de pågældende mennesker komme til at betale pengene på en anden måde.

Jeg synes, at rent bortset fra at det efter vor opfattelse er et galt princip at komme ind på den tankegang, som nu her igen er kommet til udtryk i taler fra det ærede medlem hr. Alfred Bøgh og det ærede medlem hr. H. C. Toft, at man skulle undtage den dyrkede jord, så er dette ikke fornuftigt, ikke engang hvis man ser problemet ud fra jorddyrkernes synspunkter og interesser. Jeg tror ikke meget på, at der deri vil ligge nogen væsentlig lettelse for dem set på lang sigt. Jeg ved i al fald, at det har været venstres opfattelse, at man skulle gennemføre en reform i den retning som en bevægelse henimod ligestilling, idet man siger, at andre erhverv ikke betaler faste skatter.

Hensigten hermed måtte altså være, at man ikke bare skulle lette skatten for dem, som anvender jorden til dyrkning, men for alle, som anvender jorden som en nødvendig forudsætning for udførelsen af deres erhverv. Det ville medføre, at andre erhvervsvirksomheder i tusindvis, i titusindvis, beliggende på områder, som gennemgående er meget, meget højere vurderet end den almindelige landbrugsjord, skulle have en tilsvarende lettelse, hvis der skal være rimelighed i at tale om en ligestilling. Der ville da være tale om industrivirksomheder med ganske overordentlig betydelige arealer beliggende ved havne og andre steder, som ofte er vurderet til mange millioner kroner, håndværksvirksomheder, parkeringspladser ved supermarkeder og ved virksomheder, dambrug, minkfarme, grusgrave og mange, mange andre ting. En stor del af byrden ville, hvis man gennemførte denne reform, vende tilbage til dem, som tænkes lettet ved reformen — da pengene jo stadig væk skal skaffes — og af kommunens egne beboere, nu da staten kobles ud af den faste beskat-